Katowice, dnia 30 października 2019 r.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Nr OKA.4211.59.2019.KTW

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego:
Zakłady Mechaniczne "BUMAR-ŁABĘDY" Spółka Akcyjna
z siedzibą w Gliwicach,
zwanego dalej „Przedsiębiorstwem",

zawartego w piśmie z 29 sierpnia 2019 r., 16 października 2019 r. oraz z dnia 25 października 2019 r.

zatwierdzam

ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2019 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego m. in. koncesję na dystrybucję energii elektrycznej, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla dystrybucji energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 ustawy – Prawo energetyczne.

W trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji stwierdziłem, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 44 i art. 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2019 r. poz. 503).

Ustalone w taryfie, przez Przedsiębiorstwo, stawki opłat skalkulowane zostały na podstawie planowanych do poniesienia w okresie obowiązywania taryfy kosztów uzasadnionych prowadzenia działalności koncesjonowanej wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w prowadzoną działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.

Mając powyższe na uwadze, orzekam jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} §1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego).
   Odwołanie należy przesłać na adres Południowego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki - ul. Sokolska 65, 40-087 Katowice.
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, zgodnie z art. 32 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 ze zm.). Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych, stosownie do przepisów art. 101 i następne ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albo o przyznanie pomocy prawnej, stosownie do przepisów art. 117 i następne Kodeksu postępowania cywilnego.
4. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego).
5. Stosownie do art. 47 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa wraz z niniejszą decyzją zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna".
6. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

/-/

Marek Miśkiewicz
Dyrektor
Południowego Oddziału
Terenowego URE
z siedzibą w Katowicach

Otrzymuje:
Zakłady Mechaniczne "BUMAR-ŁABĘDY" S.A.
ul. Mechaników 9
44-109 Gliwice

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł na rachunek 95 1030 1508 0000 0005 5002 4055
Katarzyna Tomasik-Więzik - Specjalista

ZAKŁADY MECHANICZNE
„BUMAR-ŁABĘDY" S.A.
44-109 GLIWICE, ul. Mechaników 9
NIP 631-010-20-11

Taryfa dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej

Zakłady Mechaniczne „BUMAR-ŁABĘDY" S.A.
z siedzibą w Gliwicach

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK
DO DECYZJI PREZESA URE
z dnia 30.10.2019 nr OKA.4211.59.2019.KTW

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Katowicach

Gliwice, 2019 r.

SZEF BIURA
DS. GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ
Jan Zalecki

1. Informacje o taryfie

1.1 Taryfa uwzględnia postanowienia:

a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.) zwanej dalej: *„ustawą"*;
b) rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. poz. 503), zwanego dalej: *„rozporządzeniem taryfowym"*;
c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623, z późn. zm.), zwanego dalej: *„rozporządzeniem systemowym"*;
d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874), zwanej dalej: *„ustawą o rozwiązaniu KDT"*;
e) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.), zwanej dalej: *„ustawą o OZE"*;
f) Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 100/2018, z dnia 30 listopada 2018 r. w sprawie wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2019;
g) ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124);
h) ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz.U. z 2019 r. poz. 42, z późn. zm.), zwanej dalej: *„ustawą kogeneracyjną"*.

1.2 Warunki stosowania Taryfy

1.2.1. Niniejsza Taryfa ustalona przez Zakłady Mechaniczne „BUMAR-ŁABĘDY" S.A. z siedzibą w Gliwicach, zwana dalej „Operatorem", obowiązuje na obszarze wskazanym w koncesji Operatora i jest stosowana w rozliczeniach z odbiorcami przyłączonymi do jego sieci, w tym z operatorami systemów dystrybucyjnych nieposiadających co najmniej dwóch sieciowych miejsc dostarczania energii elektrycznej połączonych siecią tego operatora i z podmiotami stosownie do zawartych umów i świadczonych im usług oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2.2 Stawki opłat w niniejszej taryfie, zostały skalkulowane przy uwzględnieniu kosztów zakupu usług dystrybucyjnych od dostawcy tj. Tauron Dystrybucja S.A.

1.2.3. Odbiorcy przyłączeni do sieci zlokalizowanej na obszarze innego dostawcy usług dystrybucyjnych lub innego obszaru obecnego dostawcy, w którym stosowane są inne stawki opłat, nie mogą być rozliczani w oparciu o stawki opłat zawarte w niniejszej taryfie.

1.2.4. Taryfa określa:

a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
b) sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci Operatora, zaś w przypadku przyłączenia do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV także ryczałtowe stawki opłat;
c) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji i warunki ich stosowania, z uwzględnieniem podziału na stawki wynikające z:
   - dystrybucji energii elektrycznej (składniki zmienne i stałe stawki sieciowej),
   - korzystania z krajowego systemu elektroenergetycznego (stawki jakościowe),
   - odczytywania wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich bieżącej kontroli (stawki abonamentowe),
   - przedterminowego rozwiązania kontraktów długoterminowych (stawki opłaty przejściowej),
   - zapewnienia dostępności energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym (stawka opłaty OZE),
   - udzielenia wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji (stawka opłaty kogeneracyjnej);
d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
e) sposób ustalania opłat za:
   - ponadumowny pobór energii biernej,
   - przekroczenia mocy umownej,
   - nielegalny pobór energii elektrycznej;

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Krużczek

f) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
g) opłaty za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy.

1.2.5. Ustalone w niniejszej taryfie stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). Podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.2.6. Operator pobiera od wytwórcy opłatę wynikającą ze stawki jakościowej od ilości energii zużywanej na własny użytek, zgodnie z § 24 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz opłatę wynikającą ze stawki jakościowej obliczoną i pobieraną przez wytwórcę od jego odbiorców, zgodnie z § 25 ust. 3 rozporządzenia taryfowego.

1.2.7. Stawki opłat zawarte w Taryfie zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.3. Definicje

1.3.1. Miejsce dostarczania energii elektrycznej – punkt w sieci, do którego Operator dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie do sieci albo w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, albo w umowie kompleksowej, będący jednocześnie miejscem odbioru tej energii.

1.3.2. Moc przyłączeniowa – moc czynna planowana do pobierania lub wprowadzania do sieci, określona w umowie o przyłączenie do sieci, jako wartość maksymalna wyznaczona w ciągu każdej godziny okresu rozliczeniowego ze średnich wartości tej mocy w okresach 15-minutowych, służąca do zaprojektowania przyłącza.

1.3.3. Moc umowna – moc czynna, pobierana lub wprowadzana do sieci, określona w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej albo umowie kompleksowej, jako wartość nie mniejsza niż wyznaczona jako wartość maksymalna ze średniej wartości mocy w okresie 15 minut, z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania odbiorcy.

1.3.4. Napięcie niskie (nN) – obejmuje napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV.

1.3.5. Napięcie średnie (SN) – obejmuje napięcia znamionowe wyższe niż 1kV i niższe niż 110 kV.

1.3.6. Odbiorca – każdy, kto otrzymuje, lub pobiera energię elektryczną na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

1.3.7. Okres rozliczeniowy – okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami urządzeń do pomiaru mocy lub energii elektrycznej, dokonanymi przez Operatora.

1.3.8. Płatnik opłaty OZE – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.9. Przyłącze – odcinek lub element sieci służący do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, o wymaganej przez niego mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci Operatora świadczącego na rzecz podmiotu przyłączanego usługę dystrybucji energii elektrycznej.

1.3.10. Układ pomiarowo–rozliczeniowy – liczniki i inne urządzenia pomiarowe lub pomiarowo-rozliczeniowe, w szczególności: liczniki energii czynnej, liczniki energii biernej oraz przekładniki prądowe i napięciowe, a także układy połączeń między nimi, służące bezpośrednio lub pośrednio do pomiarów energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię.

1.3.11. Umowa – umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub umowa kompleksowa.

1.3.12. Umowa kompleksowa – umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, zawarta ze sprzedawcą energii elektrycznej.

1.3.13. Umowa o świadczenie usług dystrybucji – umowa o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej zawarta z Operatorem.

1.3.14. Taryfa – zbiór stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez Operatora i wprowadzony, jako obowiązujący dla określonych w nim Odbiorców oraz innych podmiotów w trybie określonym ustawą.

1.3.15. Zabezpieczenie przedlicznikowe – zabezpieczenie zainstalowane najbliżej układu pomiarowo-rozliczeniowego od strony sieci Operatora i przez niego zaplombowane.

1.3.16. Ogólnodostępna stacja ładowania - stacja ładowania dostępna na zasadach równoprawnego traktowania dla każdego posiadacza pojazdu elektrycznego i pojazdu hybrydowego.

1.3.17. Infrastruktura ładowania drogowego transportu publicznego - punkty ładowania lub tankowania wodoru wraz z niezbędną dla ich funkcjonowania infrastrukturą towarzyszącą,

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

przeznaczone do ładowania lub tankowania, w szczególności autobusów zeroemisyjnych, wykorzystywanych w transporcie publicznym.

1.3.18. Płatnik opłaty kogeneracyjnej – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych.

2.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji, rozliczani są według stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

2.1.2. Ustala się następujący sposób oznaczeń grup taryfowych oraz kryteria i zasady kwalifikowania odbiorców do tych grup:

GRUPY TARYFOWE	KRYTERIA KWALIFIKOWANIA DO GRUP TARYFOWYCH DLA ODBIORCÓW:
B21 B23	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych średniego napięcia o mocy umownej większej od 40 kW, z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: B21 – jednostrefowym, B23 – trójstrefowym (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby).
C21 C23	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej większej od 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym od 63 A, z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: C21 – jednostrefowym, C23 – trójstrefowym (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby).
C11	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego nie większym niż 63 A, z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: C11 – jednostrefowym.
R	Dla odbiorców przyłączanych do sieci, niezależnie od napięcia znamionowego sieci, których instalacje za zgodą Operatora nie są wyposażone w układy pomiarowo-rozliczeniowe, celem zasilania w szczególności: a) silników syren alarmowych; b) stacji ochrony katodowej gazociągów; c) oświetlania reklam; d) krótkotrwałego poboru energii elektrycznej trwającego nie dłużej niż rok.

2.1.3. Stawki opłat zawarte w taryfie nie zawierają kosztów eksploatacji instalacji oświetleniowych ulic, placów, dróg publicznych (w szczególności konserwacji, wymiany źródeł światła). Odbiorca pobierający energię elektryczną na cele oświetleniowe ponosi opłaty związane z eksploatacją instalacji oświetleniowych w wysokości i na zasadach określonych w odrębnej umowie.

2.1.4. W gospodarstwach rolnych usługi dystrybucji energii elektrycznej pobieranej na cele produkcyjne (np.: szklarnie, chłodnie, chlewnie, pieczarkarnie) rozlicza się na podstawie wskazań odrębnych układów pomiarowo-rozliczeniowych, według stawek opłat właściwych dla grup B i C.

2.1.5. Odbiorca, który:

a) pobiera energię elektryczną z kilku miejsc dostarczania energii elektrycznej, położonych w sieci o różnych poziomach napięć – jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc;

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

b) pobiera energię elektryczną z kilku miejsc dostarczania energii elektrycznej, położonych w sieci o jednakowych poziomach napięć - może być zaliczony do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, z zastrzeżeniem pkt c);

c) pobiera energię elektryczną w celu zasilania jednego zespołu urządzeń z więcej niż jednego miejsca dostarczania energii elektrycznej na tym samym poziomie napięcia - wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania;

- zgodnie z kryteriami podziału odbiorców na grupy taryfowe przyjętymi przez Operatora.

2.1.6. Odbiorca, który ze względu na przyjęty u Operatora podział odbiorców na grupy taryfowe, dokonany na podstawie kryteriów, o których mowa w pkt 2.1.2, może być dla danego miejsca dostarczania energii elektrycznej zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej, wybiera jedną spośród tych grup.

2.1.7. Odbiorca, o którym mowa w pkt. 2.1.6, może wystąpić do Operatora o zmianę grupy taryfowej, nie częściej niż raz na 12 miesięcy, a w przypadku zmiany stawek opłat, w okresie 60 dni od wejścia w życie nowej taryfy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa Umowa.

2.1.8. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią Operatora zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego przyłącza/miejsca dostarczania, układy pomiarowo-rozliczeniowe muszą być zainstalowane na każdym z tych przyłączy/miejsc dostarczania, z wyjątkiem przypadków gdzie następuje naturalne sumowanie.

2.1.9. Odbiorcy zakupujący usługi dystrybucji w systemie przedpłatowym, w ramach umowy kompleksowej, ponoszą opłaty wynikające z dotychczas stosowanej grupy taryfowej z zastrzeżeniem pkt 2.1.7. lub, w przypadku odbiorców nowo przyłączonych, wg grupy taryfowej, do której mogą być zakwalifikowani zgodnie z kryteriami, o których mowa w pkt 2.1.2.

2.2. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami

2.2.1. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami grupy taryfowej: B23, C23

Numer Strefy	Strefa doby	Pora roku	
		Lato (1 kwietnia - 30 września)	Zima (1 października - 31 marca)
1	2	3	4
1.	- szczyt przedpołudniowy	$7^{00} - 13^{00}$	$7^{00} - 13^{00}$
2.	- szczyt popołudniowy	$19^{00} - 22^{00}$	$16^{00} - 21^{00}$
3.	- pozostałe godziny doby	$13^{00} - 19^{00}$	$13^{00} - 16^{00}$
		$22^{00} - 7^{00}$	$21^{00} - 7^{00}$

2.2.2. Zegary sterujące w układach pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych u odbiorców rozliczanych w strefach czasowych określonych wyżej ustawia się według czasu zimowego i nie zmienia się w okresie obowiązywania czasu letniego. Powyższa zasada może nie być stosowana w przypadku, gdy urządzenia sterujące umożliwiają automatycznie utrzymanie godzin stref w okresie obowiązywania czasu letniego i zimowego.

2.3 Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami i ogólne zasady rozliczeń.

2.3.1. Rozliczeń z odbiorcami za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej dokonuje się w okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w Umowie.
Operator stosuje w rozliczeniach z odbiorcami jednomiesięczne okresy rozliczeniowe.
Okresy rozliczeniowe nie odnoszą się do odbiorców rozliczanych w systemie przedpłatowym.
Sposób rozliczeń z tymi odbiorcami określa Umowa.

2.3.2. Jeżeli Operator ustalił dla danej grupy taryfowej kilka okresów rozliczeniowych, odbiorca ma prawo wyboru okresu rozliczeniowego oraz jego zmiany, jednak nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

2.3.3. Jeżeli okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc, w okresie tym mogą być pobierane opłaty w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tej energii w tym okresie, ustalonego na podstawie zużycia wyznaczonego w oparciu o rzeczywiste odczyty urządzeń

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki DYREKTOR Południowego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Katowicach

pomiarowo-rozliczeniowych, dokonane w analogicznym okresie poprzedniego roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem pkt 2.3.4

2.3.4. W prognozach, o których mowa w pkt 2.3.3. należy uwzględniać zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze energii elektrycznej.

2.3.5. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobraną energię elektryczną
   a) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
   b) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

2.3.6. Operator albo przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi kompleksowe, wystawiając odbiorcy fakturę, w rozliczeniu dołączonym do faktury, przedstawia między innymi informacje o:
   a) wielkości zużycia energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym, na podstawie której wyliczona została kwota należności;
   b) sposobie dokonania odczytu układu pomiarowo-rozliczeniowego, czy był to odczyt fizyczny lub zdalny dokonany przez upoważnionego przedstawiciela Operatora, albo odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę;
   c) sposobie wyznaczenia wielkości zużycia energii elektrycznej w sytuacji, gdy okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc i gdy pierwszy lub ostatni dzień okresu rozliczeniowego nie pokrywa się z datami odczytów układu pomiarowo-rozliczeniowego lub gdy w trakcie trwania okresu rozliczeniowego nastąpiła zmiana cen lub stawek opłat albo o miejscu, w którym są dostępne te informacje.

2.3.7. Rozliczenia za dostarczaną energię elektryczną są dokonywane na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, z wyłączeniem grupy taryfowej R, dla miejsc dostarczania tej energii, określonych w Umowie. Dopuszcza się możliwość prowadzenia łącznych rozliczeń dla więcej niż jednego miejsca dostarczania energii.

2.3.8. Ilość energii elektrycznej przyjmowana do rozliczeń z odbiorcami grupy taryfowej R, jest określana w Umowie na podstawie wielkości mocy przyłączonych odbiorników energii elektrycznej i czasu trwania poboru energii.

2.3.9. W rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grupy taryfowej R stosuje się stawki opłat ustalone dla grupy taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym, właściwej ze względu na poziom napięcia i wielkość mocy przyłączonych odbiorników, z zastrzeżeniem pkt 2.1.2. i 3.1.8.

2.3.10. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej i abonamentowej pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE oraz stawki opłaty kogeneracyjnej, na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

2.3.11. W rozliczeniach z odbiorcami, zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora.
Jeżeli strony Umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo-rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez Operatora, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa Umowa.

2.3.12. Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych do sieci po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest Operator, z zastosowaniem układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, określone na zasadach podanych w punkcie 2.3.11. odpowiednio odejmuje się.

2.3.13. W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością Operatora, w sytuacji, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru.

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej czynnej na ich pokrycie określa się w Umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

2.3.14. W przypadku, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy, zainstalowany w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej, rejestruje straty energii elektrycznej występujące w liniach będących własnością Operatora, to odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie 2.3.13.

2.3.15. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, która skutkuje niewłaściwym rejestrowaniem zużycia energii trwającym dłużej niż trzy miesiące, do rozliczeń przyjmuje się średniodobowe zużycie energii w porównywalnym okresie rozliczeniowym, pomnożone przez liczbę dni, w których ten element układu był niesprawny, oraz stawki opłat z grupy taryfowej, do której był zakwalifikowany odbiorca, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.16. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej mocy maksymalnej, trwającej dłużej niż trzy miesiące, w rozliczeniach za pobór mocy maksymalnej przyjmuje się wartości mocy przyłączeniowej, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

2.3.17. W przypadku trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej energii w strefach, do rozliczenia stosuje się stawki opłat z grupy taryfowej, według której możliwe jest dokonywanie rozliczeń w oparciu o sprawne urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe.

2.3.18. W przypadku niesprawności, o której mowa w pkt 2.3.17., trwającej krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością Operatora, ilość energii pobranej w poszczególnych strefach czasowych doby ustala się na podstawie proporcji odniesionych do zużycia w tych strefach w porównywalnym okresie rozliczeniowym.

2.3.19. Przepisów pkt 2.3.15. – 2.3.18. nie stosuje się, jeśli istnieje rezerwowy układ pomiarowo-rozliczeniowy będący własnością Operatora lub odbiorcy. W takim przypadku do rozliczeń przyjmuje się wskazania rezerwowego układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2.3.20. Czasowe odłączenie odbiorcy od sieci, na jego zlecenie, nie zwalnia go od ponoszenia opłaty dystrybucyjnej w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty przejściowej.

2.3.21. Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy, z zastrzeżeniem art. 6c) ustawy pobiera się opłatę w wysokości:

a) na napięciu nN	87,45 zł
b) na napięciu SN	131,16 zł

2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur

2.4.1. W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub innych nieprawidłowości, które spowodowały zawyżenie albo zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną, Operator dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2.4.2. Korekta, o której mowa w pkt 2.4.1., obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone błędy lub nieprawidłowości.

2.4.3. Nadpłatę wynikającą z wyliczonej korekty, o której mowa w pkt 2.4.1., zalicza się na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu.

2.4.4. Podstawą do wyliczenia wielkości korekty faktur, o których mowa w pkt 2.4.1., jest wielkość błędu odczytu lub wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2.4.5. Jeżeli określenie wielkości błędu, o którym mowa w pkt 2.4.4. nie jest możliwe, podstawę do wyliczenia wielkości korekty stanowi średnia liczba jednostek energii elektrycznej za okres doby, obliczana na podstawie sumy jednostek energii elektrycznej prawidłowo wykazanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy w poprzednim okresie rozliczeniowym, pomnożona przez liczbę dni okresu, którego dotyczy korekta faktury, z zastrzeżeniem pkt 2.4.7.

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

DYREKTOR Pomorskiego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki Siedziba w Kat...

2.4.6. Jeżeli nie można ustalić średniego dobowego zużycia energii elektrycznej na podstawie poprzedniego okresu rozliczeniowego, podstawą wyliczenia wielkości korekty jest wskazanie układu pomiarowo-rozliczeniowego z następnego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem pkt 2.4.7.

2.4.7. W wyliczaniu wielkości korekty należy uwzględnić sezonowość poboru energii elektrycznej oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość poboru tej energii.

3. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucji

3.1. Opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji dla określonego odbiorcy, zasilanego z danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według wzoru:

$$O_{poi} = S_{SVn} \times P_i + S_{ZVn} \times E_{oi} + S_{oSJ} \times E_{ok} + S_{op} \times P_i + S_{OZE} \times E_{okOZE} + S_{ok} \times E_{okKOG} + O_a$$

lub

$$O_{poi} = S_{SVn} \times P_i + \sum_{m=1}^{R} S_{ZVn} \times E_{oim} + S_{oSJ} \times E_{ok} + S_{op} \times P_i + S_{OZE} \times E_{okOZE} + S_{ok} \times E_{okKOG} + O_a$$

gdzie:

O_{poi}	–	opłata za świadczenie usługi dystrybucji obliczona dla danego odbiorcy, w zł;
S_{SVn}	–	składnik stały stawki sieciowej, w zł/kW/miesiąc;
P_i	–	moc umowna określona dla danego odbiorcy, w kW;
$S_{ZVn\ m}$	–	składnik zmienny stawki sieciowej dla danej rozliczeniowej strefy czasowej (strefa czasowa m), w zł/MWh lub w zł/kWh;
E_{oi} albo E_{oim}	–	ilość energii pobranej z sieci przez odbiorcę w rozliczeniowej strefie czasowej m, w MWh lub w kWh;
S_{oSJ}	–	stawka jakościowa, w zł/MWh lub w zł/kWh;
E_{ok}	–	ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego, w MWh lub w kWh;
S_{op}	–	stawka opłaty przejściowej, w zł/kW/miesiąc;
S_{OZE}	–	stawka opłaty OZE, w zł/MWh;
E_{okOZE}	–	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.13 w MWh lub kWh;
S_{ok}		stawka opłaty kogeneracyjnej, w zł/MWh;
E_{okKOG}		ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.18 w MWh lub kWh;
O_a	–	opłata abonamentowa, w zł;
R	–	liczba stref czasowych.

3.1.2. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej,

3.1.3. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej, stanowi iloczyn mocy umownej i stawki opłaty przejściowej,

3.1.4. Opłata za usługi dystrybucji dla odbiorców grupy taryfowej R, z zastrzeżeniem pkt 3.1.5., składa się z sumy iloczynów:

a) sumy mocy przyłączonych odbiorników i składnika stałego stawki sieciowej;
b) sumy mocy przyłączonych odbiorników, uzgodnionego w umowie czasu ich przyłączenia i sumy składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE oraz stawki opłaty kogeneracyjnej;
c) sumy mocy przyłączonych odbiorników i stawki opłaty przejściowej.

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

3.1.5. Opłata za usługi dystrybucji dla rozliczanych w grupie taryfowej R silników syren alarmowych stanowi iloczyn sumy składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE oraz stawki opłaty kogeneracyjnej i miesięcznego poboru energii elektrycznej, który ustala się na poziomie 1 kWh.

3.1.6. Opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej pobiera się proporcjonalnie do czasu trwania Umowy.

3.1.7. Opłaty za usługi dystrybucji dla odbiorców zasilanych z kilku miejsc dostarczania ustalane i pobierane są odrębnie dla każdego miejsca dostarczania, o ile obowiązująca Umowa nie stanowi inaczej.

3.1.8. Odbiorcy energii elektrycznej za obsługę, polegającą na odczytywaniu wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich kontroli obciążani są opłatą abonamentową, wynikającą ze stawki abonamentowej zróżnicowanej ze względu na długość okresu rozliczeniowego, z wyłączeniem odbiorców zakwalifikowanych do grupy taryfowej R, których instalacje nie są wyposażone w układy pomiarowo-rozliczeniowe.

3.1.9. Stawki abonamentowe zostały skalkulowane i są pobierane w przeliczeniu na układ pomiarowo-rozliczeniowy.

3.1.10. Opłata abonamentowa naliczana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie Umowy.

3.1.11. Odbiorca, u którego zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowo-rozliczeniowy, ponosi opłatę abonamentową w wysokości 50% stawki opłaty abonamentowej dla najdłuższego okresu rozliczeniowego wynikającej z grupy taryfowej, zgodnie z którą jest rozliczany.

3.1.12. W przypadku odbiorców rozliczanych w systemie przedpłatowym opłaty za usługi dystrybucji:
a) w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE i stawki opłaty kogeneracyjnej, pobierane są przed ich faktyczną realizacją, w wysokości ustalonej według zasad określonych w pkt 3.1.1.;
b) w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej oraz opłaty abonamentowej, pobierane są z chwilą dokonywania po raz pierwszy w danym miesiącu kalendarzowym zakupu określonej ilości energii elektrycznej oraz usług dystrybucyjnych. Opłaty te, pobierane są w pełnej wysokości za dany miesiąc i poprzednie miesiące, za które nie zostały pobrane wcześniej.

3.1.13. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:
a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.14. Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o OZE, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:
a) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,
b) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,
c) więcej niż 40% - jest 15%
- ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3.1.15. Energię elektryczną zużywaną przez:
a) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

3.1.16. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.17. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.18. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.19. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o OZE i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:

1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,

2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,

3) więcej niż 40%-jest 15%

- ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3.1.20. Energię elektryczną zużywaną przez:

a) płatników opłaty kogeneracyjnej,

b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,

c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

-w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

3.1.21. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:

1) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub

2) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej

- wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym.

3.1.22. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym.

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

3.2. Moc umowna

3.2.1. Moc umowna, sposób jej zamawiania i warunki wprowadzania jej zmian są określone w Umowie.

3.2.2. Moc umowna zamawiana jest przez odbiorcę odrębnie dla każdego miejsca dostarczania, w jednakowej wysokości na wszystkie miesiące roku.

3.2.3. Dopuszcza się zamawianie mocy umownej w niejednakowych wielkościach na poszczególne, nie krótsze niż miesięczne, okresy roku.

3.2.4. W przypadku gdy jest zamawiana różna wielkość mocy umownej na poszczególne okresy roku, albo gdy moc umowna jest zmieniana w trakcie obowiązywania taryfy, szczegółowy sposób dokonywania rozliczeń określa Umowa.

3.2.5. Odbiorcy zamawiają moc umowną, na następny rok, w terminie określonym w Umowie. W przypadku braku zamówienia mocy umownej w wymaganym terminie, jako moc umowną na następny rok przyjmuje się wielkość mocy umownej, według której odbiorca był dotychczas rozliczany.

3.2.6. Zmiana mocy umownej:

a) dla odbiorców II i III grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie miesiąca po zrealizowaniu przez odbiorcę, określonych przez Operatora, warunków zmiany mocy;

b) dla odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku przez odbiorcę;

- o ile w Umowie nie ustalono inaczej.

3.2.7. Jeżeli odbiorca, za zgodą Operatora, do którego sieci są przyłączone jego urządzenia, instalacje lub sieci, dokonuje zmniejszenia mocy umownej, w rozliczeniach za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej składnik stały stawki sieciowej zwiększa się o 10 % dla całego okresu objętego korektą.

3.2.8. Moc umowna określona dla przyłącza/miejsca dostarczania nie może być większa od mocy przyłączeniowej określonej dla danego przyłącza/miejsca dostarczania, jak również nie może być mniejsza od mocy wymaganej ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych w układzie pomiarowo-rozliczeniowym przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej, z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

3.2.9. Operator monitoruje pobór mocy czynnej pobieranej przez odbiorcę, zwanej dalej: „mocą pobraną", i mocy czynnej oddawanej do sieci przez podmiot przyłączony oraz wyznacza wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną określoną w Umowie.

3.2.10. Nadwyżki mocy czynnej wyznacza się dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach piętnastominutowych lub dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach godzinowych, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym, lub jako maksymalną wielkość tej nadwyżki mocy wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym i godzinowym.

3.2.11. Za przekroczenie mocy umownej określonej w Umowie pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej oraz:

a) sumy dziesięciu największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną, albo

b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym, jeżeli układy pomiarowo-rozliczeniowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w lit. a).

3.2.12. Opłata, o której mowa w pkt 3.2.11., jest ustalana i pobierana za każdy miesiąc w którym nastąpiło przekroczenie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt 3.2.11. lit. b), gdy opłata jest ustalana i pobierana w okresie rozliczeniowym.

3.2.13. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, opłatę za przekroczenie mocy umownej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania, w którym nastąpiło przekroczenie tej mocy. Niezależnymi miejscami dostarczania energii elektrycznej nie są miejsca, za którymi występuje naturalne sumowanie pobranej mocy lub w których, zgodnie z Umową, moc pobrana jest kontrolowana za pomocą sumatora.

3.2.14. W przypadku gdy moc umowna wyznaczana jest z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania, sposób wyznaczania mocy pobranej określa Umowa.

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

DYREKTOR Głównego Oddziału Terenowego z siedzibą w K...

3.2.15. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, a wskutek awarii w sieci Operatora lub wyłączenia lub załączania urządzeń elektroenergetycznych na potrzeby tego Operatora, wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, opłatę za przekroczenie mocy oblicza się jedynie od wartości przekraczającej łączną moc umowną, z wyjątkiem sytuacji, w której awaria w sieci lub wyłączenie urządzeń nastąpiły w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

3.2.16. Operator prowadzi w każdym miejscu dostarczania kontrolę mocy pobranej przez odbiorców zakwalifikowanych do grup taryfowych B23, B21, C23, C21, a w przypadkach uznanych przez Operatora za uzasadnione również przez odbiorców zakwalifikowanych do pozostałych grup taryfowych.

3.2. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej

3.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:

a) współczynnikowi mocy tgφ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ lub

b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub

c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

3.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego i wysokiego napięcia. Rozliczeniami tymi mogą być objęci, w uzasadnionych przypadkach, także odbiorcy zasilani z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, którzy użytkują odbiorniki o charakterze indukcyjnym, o ile zostało to określone w warunkach przyłączenia lub w Umowie.

3.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym, ponadumowny pobór energii biernej określony jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ – gdy $tg\varphi > tg\varphi_0$, zmierzona w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowego.

3.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia lub w Umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\,\varphi_0 = 0{,}4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika $tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w Umowie, do rozliczeń przyjmuje się wartość $tg\,\varphi_0 = 0{,}4$.

3.3.5. Wartość współczynnika mocy tgφ określa się, jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej [w Mvarh lub w kvarh] i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola [w MWh lub w kWh], z zastrzeżeniem pkt 3.3.7.

3.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt 3.3.1. lit. a), całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{rk} \times \left(\sqrt{\frac{1 + tg^2\varphi}{1 + tg^2\varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_b - opłatę za nadwyżkę energii biernej, wyrażoną w złotych,

C_{rk} - cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażoną w zł/MWh lub zł/kWh,

k - krotność ceny C_{rk}, ustaloną w pkt 3.3.9. taryfy,

tgφ - współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,

$tg\varphi_0$ - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 3.3.4.,

A - energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której prowadzona jest kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.

3.3.7. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $tg\varphi_0$

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Krucze[illegible]

Urzędu Regulacji Energetyki Południowego Oddziału [illegible]

przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt 3.3.6. z uwzględnieniem współczynnika tgφ, ustalonego według następującego wzoru:

$$tg\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + tg\varphi_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔE_b – nadwyżkę energii biernej wykazanej przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh lub kvarh,

A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh,

$tg\varphi_o$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 3.3.4.

3.3.8. Odbiorca ponosi w okresie rozliczeniowym opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt 3.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w pkt 3.3.9. taryfy krotności „k" oraz ceny energii elektrycznej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

3.3.9. Współczynnik krotności „k" wskazany w pkt 3.3.6. i 3.3.8. wynosi:

a) K_{SN} = 1,00 – dla odbiorców przyłączonych do sieci SN,

b) K_{nN} = 3,00 – dla odbiorców przyłączonych do sieci nN.

3.3.10. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku miejsc dostarczania, opłatę za ponadumowny pobór energii biernej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania.

3.3.11. W przypadku gdy konfiguracja sieci oraz miejsce zainstalowania układów pomiarowo-rozliczeniowych nie odwzorowują rzeczywistych rozpływów mocy oraz energii biernej pobieranej lub oddawanej do sieci Operatora, wielkość energii biernej podlegającą rozliczeniu ustala się na podstawie odpowiednich pomiarów właściwych dla miejsca dostarczania, przeprowadzonych przez Operatora, odbiorcę lub niezależną jednostkę, w sposób przez nie uzgodniony, o ile Umowa nie stanowi inaczej.

3.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii

3.4.1. Za niedotrzymanie, dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego odbiorcom przysługują bonifikaty, oznaczone symbolem „W_{UT}", [w zł]:

1) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych nie przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = \left(\frac{\Delta U}{10\%}\right)^2 \times A_T \times C_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔU – wartość odchylenia napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w %],

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii];

2) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w łącznej wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = A_T \times C_T + b_{rT} \times t_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii],

b_{rT} – bonifikata za niedotrzymanie poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby, wynosząca 15,00 zł/godzinę,

t_T – łączny czas niedotrzymania poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby [w godzinach].

3.4.2. W okresie, w którym nie były dotrzymane parametry jakościowe energii elektrycznej, a układ pomiarowo-rozliczeniowy uniemożliwia określenie ilości energii elektrycznej dostarczonej odbiorcy, ilość tej energii ustala się na podstawie poboru energii elektrycznej w analogicznym okresie rozliczeniowym tego samego dnia tygodnia w poprzednim tygodniu oraz proporcji liczby godzin, w których parametry jakościowe energii elektrycznej nie zostały dotrzymane, do całkowitej liczby godzin w okresie rozliczeniowym.

3.4.3. Za każdą niedostarczoną jednostkę energii elektrycznej odbiorcy końcowemu:

a) przyłączonemu do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, przysługuje bonifikata w wysokości dziesięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii;

b) przyłączonemu do sieci innych napięć niż te, o których mowa w pkt a), przysługuje bonifikata w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii.

3.4.4. Ilość niedostarczonej energii elektrycznej w dniu, w którym miała miejsce przerwa w jej dostarczaniu, ustala się na podstawie poboru tej energii w odpowiednim dniu poprzedniego tygodnia, z uwzględnieniem czasu dopuszczalnych przerw określonych w Umowie lub odrębnych przepisach.

3.4.5. W przypadku niedotrzymania przez Operatora standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego, odbiorcom, o ile Umowa nie stanowi inaczej, przysługują bonifikaty w następującej wysokości:

1) za nieprzyjęcie zgłoszeń lub reklamacji od odbiorcy – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski". Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2018 r. wyniosło 4585,03 zł (M.P. z 2019 r., poz. 154);

2) za nieuzasadnioną zwłokę w usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu energii elektrycznej, spowodowanych nieprawidłową pracą sieci – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

3) za odmowę udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania energii elektrycznej, przerwanego z powodu awarii sieci – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

4) za niepowiadomienie, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, albo w inny sposób przyjęty na danym terenie, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

5) za niepowiadomienie w formie indywidualnych zawiadomień pisemnych, telefonicznych lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

6) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o zamierzonej zmianie nastawień w automatyce zabezpieczeniowej i innych parametrach mających wpływ na współpracę ruchową z siecią – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

7) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z rocznym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

instalacji do zmienionych warunków zasilania – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

8) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z trzyletnim wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionego napięcia znamionowego, podwyższonego poziomu mocy zwarcia i innych warunków funkcjonowania sieci – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
9) za nieuzasadnioną odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
10) za nieudzielenie, na żądanie odbiorcy, informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji odbiorcy w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego lub czternastodniowego terminu laboratoryjnego sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
13) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego układu pomiarowo-rozliczeniowego, na wniosek odbiorcy złożony w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wyniku badania laboratoryjnego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

3.4.6. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela odbiorcom bonifikat, o których mowa w pkt. 3.4.1, 3.4.3. i 3.4.5., w terminie 30 dni od:

1) ostatniego dnia, w którym nastąpiło niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców określonych w odrębnych przepisach;
2) dnia otrzymania wniosku odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach, z wyłączeniem niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określających dopuszczalne czasy przerwy w dostarczaniu energii elektrycznej;
3) ostatniego dnia, w którym nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV;
4) dnia otrzymania wniosku odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu przekroczenia dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV;
5) dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w pkt 4, dla innych odbiorców niż odbiorca, który złożył wniosek, zasilanych z tego samego miejsca dostarczania co odbiorca, który złożył wniosek, dla których również potwierdzono przekroczenie czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.7. Przedsiębiorstwo energetyczne, z którym odbiorca zawarł umowę przesyłania lub dystrybucji albo umowę kompleksową, zamieszcza na fakturze informację o dopuszczalnym czasie przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.8. Przedsiębiorstwo energetyczne, z którym odbiorca zawarł umowę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo umowę kompleksową, uwzględnia udzieloną bonifikatę w rozliczeniach za najbliższy okres rozliczeniowy.

4. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci

Taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci, ponieważ nie planuje się przyłączania nowych odbiorców. Jeżeli wystąpi taka potrzeba Operator niezwłocznie dokona niezbędnej zmiany taryfy i wystąpi o jej zatwierdzenie.

Operator nie przewiduje przyłączania infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, w związku z tym nie ustala w taryfie w tym zakresie stawek opłat za przyłączenie do sieci i zasad ich pobierania. W sytuacji wystąpienia podmiotu lub odbiorcy o przyłączenie do sieci infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, Operator niezwłocznie wystąpi do Prezesa URE o zmianę taryfy w tym zakresie.

5. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

5.1. Operator ustala następujące opłaty za usługi wykonywane na zlecenie odbiorcy:

Lp.	Wyszczególnienie [1]	Stawka w zł za usługę
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	
	a) na napięciu nN	87,45
	b) na napięciu SN	131,16
	c) na napięciu WN	163,96
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego [2]:	
	a) bezpośredniego	87,45
	b) półpośredniego	131,16
	c) pośredniego	185,80
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)[2]	- 124,59 zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza Operator i dodatkowo 54,65 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo 54,65 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo-rozliczeniowego [3]	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie.
5.	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu [4]	109,31
6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od Operatora w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością Operatora.	54,65
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt 6 oraz likwidacja miejsca pracy wraz z ponownym załączeniem urządzeń do sieci Operatora:	
	a) w sieci nN	240,45
	b) w sieci SN	349,75
	c) w sieci WN	491,89
8.	Założenie plomb na urządzeniach podlegających oplombowaniu, w szczególności po naprawie, remoncie i konserwacji instalacji:	
	- za pierwszą plombę	30,54
	- za każdą następną	6,41
9.	Montaż i demontaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów jakościowych energii dostarczanej z sieci. [5]	117,90

[1] We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych Operatora wliczono koszt dojazdu do odbiorcy,

[2] Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące są własnością Operatora, a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii,

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

41

3) Koszty ekspertyzy pokrywa odbiorca, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowo-rozliczeniowego, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii elektrycznej, odbiorcy zwracane są koszty tej ekspertyzy,

4) Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne,

5) W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w Umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej Umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a Operatorem; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi Operator.

5.2. W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę 24,13 zł za dojazd do odbiorcy.

6. Opłaty za nielegalne pobieranie energii

6.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć:
1) Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia Umowy,
2) Pobieranie energii elektrycznej:
a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego,
b) poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo-rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

6.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 1, Operator może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:
1) wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:
a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;
b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

6.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. a), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:
1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:
a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

DYREKTOR Terenowego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w K... Marek Mi...

patrząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A;

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 6.1. ppkt 2 lit. b), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w Umowie;

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a)	dla układu jednofazowego	3 000 kWh
b)	dla układu trójfazowego z zainstalowanym licznikiem o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A *(pomiar bezpośredni)* bez względu na przeciążalność licznika	6 000 kWh
c)	dla układu trójfazowego z zainstalowanym licznikiem o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A *(pomiar bezpośredni)* bez względu na przeciążalność licznika za każdy 1 A prądu znamionowanego licznika	300 kWh
d)	dla układu z przekładnikami prądu *(pomiar półpośredni)* za każdy 1 A prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego	300 kWh
e)	przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia *(pomiar pośredni)* za każdy 1 A prądu obliczeniowego I_o	300 kWh

Prąd obliczeniowy I_o określa się według wzoru:

$$I_o = 2{,}5 \cdot U \cdot I \quad [A]$$

gdzie:

2,5 – stała [1/kV],

U – górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego [kV],

I – mniejsza z następujących wielkości:

1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego [A],

2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

6.6. Opłaty, o których mowa w pkt 6.3. oblicza się dla całego nieobjętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

6.7. Opłaty za wykonywanie czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Katowicach
Marek Mi[illegible]

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Ekonomiczno-Finansowych
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek

L.p	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty w zł lub sposób jej pobierania
1.	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego.	suma wartości nowego urządzenia pomiarowego obowiązująca w dniu jego wymiany i opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 54,65 zł.
2.	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt 4 niniejszej tabeli. a) dla układu bezpośredniego b) dla układu półpośredniego c) dla układu pośredniego	 127,98 160,03 213,35
3.	Poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia.	suma opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości 124,59 zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 54,65 zł.
4.	Założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomby, w miejsce plomby zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę.	iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki sieciowej w grupie taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca.

7. Tabele stawek opłat

TABELA STAWEK OPŁAT DLA GRUP TARYFOWYCH B23, B21

STAWKI OPŁAT	GRUPA TARYFOWA	
	B23	B21
Stawka jakościowa w zł/MWh	13,00	
Składnik zmienny stawki sieciowej w zł/MWh	161,73	161,73
Składnik stały stawki sieciowej w zł/kW/m-c	5,00	5,00
Stawka opłaty abonamentowej w zł/m-c / ukł.pomiarowo -rozliczeniowy	13,28	13,28
Stawka opłaty przejściowej w zł/kW/m-c	0,19	

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Ekonomiczno-Finansowych Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU ds. Produkcji i Relacji Społecznych Monika Kruczek

TABELA STAWEK OPŁAT DLA GRUP TARYFOWYCH C23, C21

STAWKI OPŁAT	GRUPA TARYFOWA	
	C23	C21
Stawka jakościowa w zł/MWh	13,00	
Składnik zmienny stawki sieciowej w zł/MWh	107,19	107,19
Składnik stały stawki sieciowej w zł/kW/m-c	8,40	8,40
Stawka opłaty abonamentowej w zł/m-c / ukł.pomiarowo -rozliczeniowy	3,88	3,88
Stawka opłaty przejściowej w zł/kW/m-c	0,08	

TABELA STAWEK OPŁAT DLA GRUP TARYFOWYCH C11,R

STAWKI OPŁAT	GRUPA TARYFOWA	
	C11	R
Stawka jakościowa w zł/MWh	13,00	
Składnik zmienny stawki sieciowej w zł/MWh	157,15	157,15
Składnik stały stawki sieciowej w zł/kW/m-c	5,22	5,22
Stawka opłaty abonamentowej w zł/m-c / ukł.pomiarowo -rozliczeniowy	2,03	-
Stawka opłaty przejściowej w zł/kW/m-c	0,08	

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty OZE w wysokości 0,00 zł/MWh, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1.f) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty kogeneracyjnej w wysokości 1,58 zł/MWh, wskazanej w art. 106 ustawy kogeneracyjnej, o której mowa w pkt. 1.1.h) niniejszej taryfy.

Z oryginałem zgodna
Urzędu Regulacji Energetyki
[illegible]
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
[illegible]

SZEF BIURA
DS. GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ
Jan Zalecki

CZŁONEK ZARZĄDU
Tomasz Barski

CZŁONEK ZARZĄDU
ds. Produkcji i Relacji Społecznych
Monika Kruczek